

Nr 322.

Av herrar **Bergman** och **Hansén**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition angående statens övertagande av vissa kostnader för folkskoleväsendet m. m.*

I Kungl. Maj:ts proposition nr 174 föreslås bl. a. viss tvångsförflyttning av lärare inom folkskoleväsendet. Intet i nämnda proposition har väckt allmänare kritik än detta förslag. Det är icke blott lärarna själva, som på denna punkt enhälligt och starkt reagerat; synnerligen många av dem som haft att yttra sig i saken under ärendets beredning hava avstyrkt tvångsförflyttningen. De allra flesta folkskolinspektörer avstyrka, och av de få som tillstyrka göra flera det med uttryckligt uttalande av tvekan. Den i skolfrågor förnämsta sakkunniga myndigheten, kungl. skolöverstyrelsen, avstyrker helt och hållet: det måste, anser den med rätta, först vara klart utrett, att åtgärden nu är behövlig, vilket icke är fallet, och skall åtgärden vidtagas, bör det i varje fall ej ske förrän i samband med den väntade nya löneregleringen. Svenska stadsförbundets styrelse avstyrker även, styrelsen för landskommunförbundet tillstyrkte visserligen men hade dock vissa invändningar och betonade framför allt nödvändigheten att vid förflyttning den förflyttade hålles skadeslös för ekonomiska förluster. Även flera domkapitel och länsstyrelser ha starkt kritiserat eller helt avstyrkt förslaget. Domkapitlet i Skara påvisar bl. a. att nödvändigheten att nu införa en tvångsbestämmelse icke ådagalagts. Domkapitlet i Uppsala ärkestift finner det riktigast, att om tvångsförflyttning skulle behöva stadgas, detta dock ej borde ske annorledes än i samband med den blivande löneregleringen. Domkapitlet i Lund avstyrker. Likaså länsstyrelserna i Kalmar och Stockholms län. Länsstyrelsen i Göteborg anser att resultatet av de gällande bestämmelserna rörande begränsad ansökningsrätt borde avvaktas, innan frågan om tvångsförflyttning upptages till prövning.

Den ganska stränga kritik som från så många sakkunniga mött förslaget, synes visa att i varje fall tiden ännu icke är inne att lagfästa så drastiska och för dem det gäller förhatliga åtgärder. Skall något i denna riktning stadgas, synes det åtminstone rimligt att de som någon längre tid verkat på sin post och blivit så att säga rotfästa på orten icke utsättas för ifrågavarande tvångsbehandling.

Vid hemställa därför

i första hand, att riksdagen måtte avslå det under punkt B 4 b) i Kungl. Maj:ts proposition nr 174 framställda förslaget om viss tvångsförflyttning av lärare;

i andra hand — därest förslaget om rent avslag ej skulle bifallas — att från den föreslagna tvångsförflyttningen fri-

tagas de lärare, som äro familjeförsörjare, ävensom av de övriga de som innehaft ordinarie läraretjänst inom kommunen i mer än tio år.

Stockholm den 30 mars 1935.

J. Bergman.

D. Hansén.
